

1971 டிசம்பர் 14]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

5. திரு. என். கிட்டப்பா.
6. திரு. கு. காமாட்சி.
7. திரு. கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன்.
8. திரு. கா. காளிமுத்து.
9. திரு. மு. இரத்தினசபாபதி.
10. திரு. வீ. கே. இராஜாப்பிள்ளை.
11. திரு. எம். சத்தியமூர்த்தி.
12. திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்.
13. திரு. க. சுப்பு.
14. திரு. என். மருதாசலம்.
15. திரு. கே. ஏ. வகாப்.
16. டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே.
17. திரு. எம். சுரேந்திரன்.
18. திரு. செளடி. எஸ். சுந்தரபாரதி.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

MR. SPEAKER: Under rule 97, the Hon. Minister for Food and Revenue is a member of the Committee. Under rule 99 (1), I nominate the Hon. Minister for Food and Revenue as Chairman of the Committee.

(ஊ) தமிழ் நாடு 1971-ம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவரவர்களே, “தமிழ் நாடு 1971-ம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (திருத்த) சட்ட முன் வடிவை * அறிமுகம் செய்து மேற்படி சட்ட முன்வடிவு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்திற்கான காரணங்களும், விளக்கங்களும் சட்ட முன்வடிவோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்ட முன் வடிவிற்கு உறுப்பினர்கள் எந்தத் திருத்தமும் கொடுக்கவில்லை.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு கூட்டுறவு சட்டத்திற்கு திருத்தம் ஒன்றினை அமைச்சரவர்கள் முன் மொழிந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் இரண்டாவது திருத்தம் ஒன்று வேறு வரவிருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறை சம்பந்தமாக அந்தச் சட்டத்தை விரிவாகப் பரிசீலனை செய்து விரிவான சட்டம் ஒன்றைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற கருத்து வெகு காலமாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அரசாங்கத் தரப்பிலேயும் அத்தகைய சட்டம் வரும் என்று அடிக்கடி சொல்லப்படுகிறது. இதற்குக்

* 18-11-71-ம் தேதிய தமிழ் நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

[1971 டிசம்பர் 14]

காரணம் உண்டு. இந்தச் சட்டம் 1961-லே நிறைவேற்றப் பட்டது. அதற்குப்பிறகு அந்தச் சட்டம் இயங்கும் முறையைப் பார்க்கும் பொழுது கூட்டுறவின் கொள்கையே போய்விடுமோ என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது.

கூட்டுறவின் அடிப்படை மக்கள் தாங்களாகவே முன்வந்து ஒன்று சேர்ந்து தங்களுடைய காரியங்களை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பது. கூடுமான வரையிலே அரசாங்கத்தின் தலையீடோ அல்லது வியாபாரிகளின் தலையீடோ மற்றபடி மக்களைச் சுரண்டுபவர்களின் தலையீடோ இல்லாமல் மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையைச் செப்பணிட்டுக் கொள்ள வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்த இயக்கத்திற்குரிய சட்டம் இயற்றப்பட்டது. ஆனால் ஒன்றைப் பார்க்கிறேன். வரவர அந்தக் கொள்கைக்கு நேர்மாறாக அரசாங்கத்தின் அல்லது அரசாங்க அதிகாரிகளின் தலையீடு அதிகமாகி கூட்டுறவின் கொள்கையே குலைந்துவிடுமோ என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே இந்த நிலைமைகளைத் தவிர்க்க, கூட்டுறவு இயக்கத்தின் அந்தக் கொள்கையை அமலாக்கும் முறையிலே இந்தக் கூட்டுறவுச் சட்டத்தையே அடியோடு திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்ற அவசியம் வெகு நாட்களாகவே ஏற்பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய சட்டத்தைக் கொண்டு வரும் முறையிலே, இதுபோல் திருத்தச் சட்டங்களைக் கொண்டு வராமல் விரிவான சட்டமாகவே கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தத் திருத்தங்களை வாபஸ் பெற்றுக் கொண்டு, கூட்டுறவின் சிறப்பான கொள்கைகளை ஒழுங்குற, தடையில்லாமல் அமலாக்கும் முறையில் விரிவான சட்டத் திருத்தங்களைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களையும், அரசாங்கத் தையும் கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன், வணக்கம்.

திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு முன் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினரின் கருத்துக்களை வலியுறுத்தும் பொருட்டு மீண்டும் நான் இந்த அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லிக்கொள்வதெல்லாம் இந்தக் கூட்டுறவுச் சட்டத்தை முழுதாக ஆராய்ந்து ஒரு காமப்ரெஹின்சிவ பில்லாகக் கொண்டு வர நாம் முயற்சிக்க வேண்டும். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இப்பொழுது அமல் நடத்தும் விதத்தைப் பார்க்கும்பொழுது அவைகள் கூட்டுறவாகத் தெரியவில்லை. ஏதோ சில கட்சி மாச்சரியங்களின் அடிப்படையில் இன்றைக்கு அவைகள் நடத்தப்படுகின்றனவோ என்று எண்ணக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ரிஜிஸ்திரார் நாமினேட் செய்யலாம், அரசாங்கம் நாமினேட் செய்யலாம் என்று இப்படியெல்லாம் நாமினேஷன்கள் மூலம் சங்கங்களை அமைத்துக் கொள்ளலாம் என்றால், அதற்குரிய அதிகாரத்தைக் கையில் வைத்துக் கொள்வது என்றால், ஜனநாயக முறையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கப்படுகின்றதா என்பதே கேள்விக்குரியதாக ஆகிவிடும்.

1971 டிசம்பர் 14] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

அது மட்டுமல்ல, இப்பொழுதும் நாங்கள் சொல்வது என்ன யென்றால், ஓரூப தலைவர் இரண்டு முறைக்கு மேல் கூட்டுறவு இயக்கத்தால் இருக்கக்கூடாது என்பது. ஓரூபவே பல்லாண்டு காலம் தலைவராகயிருப்பதால் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஏதோ அவர்களுடைய சொந்த சொத்து மாதிரியாகிவிட்டது.

Parallel Governmentis run by co-operators என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு பரவலாக அரசாங்கமே நடக்கிறது. இதையெல்லாம் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று அந்தக் காலத்திலும் சொன்னேன், இப்பொழுதும் சொல்கிறேன். இப்பொழுதும் விமோசனம் ஏற்படவில்லை. முக்கியமான அந்தத் திட்டங்களை யெல்லாம் விட்டுவிட்டு இன்றைக்கு சாதாரண திருத்தங்கள் சிலவற்றை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருப்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. 'Government will notify any society as a Central Society' என்றெல்லாம் மீண்டும் மீண்டும் அதிகாரத்தை அரசாங்கமே அதிகமாக எடுத்துக்கொள்வதைப் பார்க்கும் பொழுது அது கூட்டுறவு இயக்கமாக இருக்கவில்லை என்றுதான் நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

அதேமாதிரி கூட்டுறவுச் சங்கங்களைக் கலைக்க என்னென்ன வகையில் செய்கிறார்கள் என்று புரியவில்லை. சில சங்கங்களில் 'inefficient administration, losses' என்று இதையெல்லாம் சொல்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கும் பொழுது வேறுபாடு உள்ளது மாதிரி இருக்கிறது. சில இடங்களில் 'overdue' இருந்தாலும் சங்கங்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கிறார்கள். பிடிக்காதவர்களை உடனே குளோஸ் செய்கிறார்கள். சில இடங்களில் குளோஸ் செய்யக்கூடிய நேரங்களில் நடவடிக்கை எடுக்கப் பல வருஷங்கள் ஆகின்றன. திருநெல்வேலியில் எனக்குத் தெரிந்து பல வருஷங்களாக, இன்வெஸ்டிகேஷனுக்காக பல வருஷங்கள் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள், பல வருஷங்கள் எடுத்துக் கொண்டும் கூட்டுறவுத் துறையினர் அதற்காகக் கவலைப்பட மாட்டார்கள். எனவே இது இப்படிப்பட்ட ஒரு இயக்கமாகயிருந்தால் மக்களுக்கு அதில் நம்பிக்கை பிறக்காது, யார் குற்றம் செய்திருந்தாலும் உடனடியாகக் கண்டுபிடித்து, குறைந்தது 5 வருஷத்திலோ அல்லது 6 வருஷத்திலோ தண்டிக்கப் பட்டார்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். இன்னும் ஆராய்ச்சியில் இருக்கிறது, இன்வெஸ்டிகேஷனில் இருக்கிறது என்ற நிலைமையிருந்தால் அது மக்களின் கூட்டுறவு இயக்கமாகத் தென்படவில்லை, அரசாங்கம் அதிக அதிகாரத்தை வைத்துக் கொள்வதற்கும், அவர்களின் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு ஏற்றதாகவும் இருக்கிறது என்று எண்ணக்கூடிய நிலைமை உருவாகும். எனவே, அதற்கு முடிவு கூட்டவேண்டுமென்று சொன்னால் இப்படிப்பட்ட திருத்தங்கள் அதற்குப் போதாது. முழுச் சட்டத்தையும் இன்றைக்கிருக்கும் சூழ்நிலையில் யோசித்து மாற்றிக்கொண்டுவர இந்த அரசாங்கம் முன் வந்தால் அது வரவேற்கத் தக்கதாயிருக்கும். 'piecemeal amendments would not satisfy the people' என்று சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1971 டிசம்பர் 14]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் திருத்த மசோதாவின்மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன் பேசிய மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை, கூட்டுறவு சம்பந்தமாக விரிவான ஒரு பரிசீலனையின் அடிப்படையில் நல்லதொரு சட்டமாகக் கொண்டுவரும்வரையில் இம்மாதிரி திருத்தங்கள் அவசியமில்லை. இதை வாபஸ் பெற வேண்டுமென்ற கருத்தை நான் வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாகவே, நமது கூட்டுறவில் இருக்கும் பலவிதமான சங்கங்களைப்பற்றி அவைகள் எந்தெந்த மாதிரி இருக்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றி ஆராய்வு நடந்த காலத்தில் சந்தானம் கமிட்டியை அமைத்தார்கள். அந்தக் கமிட்டி விரிவான பரிசீலனை செய்து எல்லா இடங்களிலும் சம்பந்தப்பட்டவர்களை, சாட்சியங்களைக் கேட்டு ஒரு பரிந்துரையை அளித்திருக்கிறது. அதிலே அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், இன்றைக்கு இந்த ஸ்தாபனங்கள் செயல்படுவதில் அரசாங்கத்தின் நியமனமாகியிருந்தாலும், இன்றைக்கு நிர்வாகஸ்தர்களை அமைப்பதாகியிருந்தாலும் எத்தனை பேர் இருக்க வேண்டும் என்றும், அதுவும் நியமனம் செய்யும் முறையில் அரசாங்க அதிகாரிகளாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்பொழிய வேறு அரசாங்கப் பற்றற்றவர்கள், அதிகாரப்பற்றற்றவர்கள் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்கு ஒரே நேரத்தில் ஒருவர் எத்தனை சங்கங்களுக்கு இருக்கலாம் என்றால் 3 சங்கங்களுக்குதான் நிர்வாகஸ்தர்களாக இருக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்கு அரசாங்கம் நியமிக்கும் அந்த நியமன மெம்பரும் சாதாரணமாக ஒரு சங்கத்திற்கு, பிரைமரி சங்கத்திற்கு ஒன்றாகவும், சென்ட்ரல் சொசைட்டிக்கு ஒன்றாகவும், அபெகஸ் சொசைட்டிக்கு இரண்டு பேர்களுக்கும் மேல் போகக் கூடாது என்றும் சொல்லியிருந்தார்கள். மேலும் பிரைமரி சொசைட்டிகளுக்கு மொத்தம் 7-லிருந்து 15-க்கு அதிகப்படாமலும், அபெகஸ் சொசைட்டிகளுக்கு 9-லிருந்து 21-க்கு அதிகப்படாமலும் இருந்தால், அதிகமான கால தாமதமில்லாமலும், உடனடியாக ஏதாவது முடிவெடுக்கும் முறையிலும் இருக்கும் என்றும் அதிகச் செலவு ஏற்படாமலும் நாம் எந்த நோக்கத்திற்காக இந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் விவசாயிகளுக்கோ அல்லது சாதாரண பொதுமக்களுக்கோ பலன் கிடைக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறோமோ அந்தப் பலன் கிடைக்க ஏதுவாக யிருக்கும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நாம் கூட்டுறவு சம்பந்தமாக ஆக்ட் வரும்பொழுது எதிர்பார்த்தோம், முன்னால் நடந்த காலங்களில், முன்னிருந்த சர்க்காரில், கூட்டுறவில் சிலருடைய ஆதிக்கம்தான் இருந்து சாதாரணமானவர்கள் போக முடியாதபடி அவர்களே பரம்பரை ஆதிக்கம்

1971 டிசம்பர் 14] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

செலுத்தும் முறையிலிருந்தது. அதற்காக சட்டத்தில் சில ஷரத்
துக்களும் இல்லாமலில்லை. ஒரு சங்கத்திற்குப் புதிதாக மெம்ப
ராகச் சேர வேண்டுமென்றால், அப்பொழுது நிர்வாகஸ்தரின் துணை
யில்லாமல் முடியாது. அவர்கள் சேர்ந்துக்கொள்ளலாம்
என்று தீர்மானம் போட்டால்தான் சேர முடியும். ஆனால் இந்த
அரசு 1967, 1968-க்குப் பிறகு பல திருத்தங்கள் கொண்டுவந்து யார்
வேண்டுமானாலும், அந்த நோக்கத்திற்கு உட்படுபவர்கள் மெம்பர்
களாக தகுதியும் ரைட்டும் உள்ளது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.
அவரை நீக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் தகுந்த காரணம்
ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்கள் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய காரணம் சொல்ல
வேண்டும். ரிஜிஸ்ட்ரார் அனுமதி பெற்றுத்தான் நீக்கலாம் என்று
இருக்கிறது. இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்
கூடிய திருத்தம் அவை எல்லாம் சென்ட்ரல் சொசைடிகளுக்கும்
பொருத்தக்கூடிய முறையிலே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பல
சங்கங்கள், சென்ட்ரல் சொசைடிகளைச் சார்ந்த வங்கிகளுக்கும்,
நிலவுள வங்கிகளுக்கும் பல அமைப்புகள் திருத்தத்தின் அடிப்
படையில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்த அமைப்புகள் எந்த முறை
யில் செயல்படுகின்றன, எந்த முறையில் பலன் கிடைக்கிறது, உப
யோகமாக இருக்கிறது என்பதை எல்லாம் பரிசீலனை செய்து
பார்த்த பிறகுதான் மாற்றிக்கொண்டு வரவேண்டுமென்ற என்
அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்று இந்தக் கூட்டுறவுத்துறை அமைப்புகளிலே தேர்ந்தெடுக்
கப்படுகின்ற நிலைமைக்குப் பதிலாக நியமனம் செய்யப்படு
கின்ற நிலைமை அதிகமாக இருக்கிறது. நிர்வாகஸ்தர்கள்
சேவைக்கு அதிகமாக இருக்கிறார்கள். மகாசபை மாதிரி நிர்வாகஸ்த
ர்கள் கூட்டம் இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்கு
வதில் இருந்து பொருள்களை விற்பனை செய்வது வரை ஒருந்
தினைந்த ஸ்தாபனமாக இது அமைய வேண்டுமென்றால், அதில் அரசாங்கத்தின்
தலையீடு இருக்கக்கூடாது. இப்போது இது ஒரு அரசாங்கத்தின்
டிப்பார்ட்மென்ட் போலவே இருக்கிறது. அரசாங்கம்
போடக்கூடிய மூலதனத்திற்கு சரியான பாதுகாப்பைக் கேடிக்
கொள்ள வேண்டியதுதான்.

சந்தானம் தமிழ் அறிக்கையிலே ஒன்று, இரண்டு பேருக்கு
மேல் நியமன உறுப்பினர்கள் இருக்கக்கூடாது என்று கூறி இருக்கி
றார்கள். இப்போது ஐந்தாறு நியமன உறுப்பினர்கள் என்ற
வகையில் விதிகளைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால்
கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் நல்ல முறையில் நடக்க முடியாமல்
போகிறது.

மக்கியமாக சில சிபாரிசுகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சட்ட
சபை மெம்பர்கள் கூட்டுறவு நிர்வாகத்திலே இருக்கக்கூடாது என்று
சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒருவரே நாலுந்து சங்கங்களில் நிர்வாக
த்தில் இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கக்கூடாது என்று பரிந்துரை
செய்திருக்கிறார்கள். சந்தானம் தமிழியில் இன்னும் பல நல்ல

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1971 டிசம்பர் 14]

பரிந்துரைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். ஒருவர் இரண்டு முறைக்கு மேல் தொடர்ந்து நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடாது, இடைவேளி இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகள் இருக்க வேண்டும், அதற்குப் பிறகு அவர் தேர்தலில் நின்றுதான் வரவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் திருத்தம் ஒன்றும் வரவில்லை.

பின்தங்கியவர்கள், பெண்கள் ஆகியோருக்கெல்லாம் பங்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள், அவர்களுக்குப் பங்கு தரவேண்டியதுதான். ஆனால் அதுவும் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையில்தான் இருக்க வேண்டும். பெண்களுக்கு இத்தனை இடங்கள், பின்தங்கியவர்களுக்கு இத்தனை இடங்கள் என்று ஒதுக்கி விட்டு அவர்களும் தேர்தலுக்கு நின்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற முறையில் மகாசபைக்குத்தான் அதிகாரம் இருக்க வேண்டும்.

இந்த நிலையில் இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் திருத்தம் அவசியம் இல்லையென்று கூறி நல்ல முறையில் சந்தானம் கமிட்டியின் அறிக்கையினைப் பரிசீலித்து நல்ல திருத்தங்களைக் கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமருகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. வத்திப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே இருக்கின்ற கூட்டுறவுச் சட்டத்திலே நடைமுறையில் சில குறைபாடுகள் காணப்பட்ட காரணத்தினால் அந்தக் குறைபாடுகளை அகற்றும் முகத்தான் இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே அறிமுகம் செய்திருக்கிறார்கள். இங்கு ஏற்கெனவே எனக்கு முன்பு பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கூட்டுறவுத்துறை இயங்கி வருகின்ற முறையைப் பார்த்தால் இன்று இருக்கின்ற சட்டம் ஏறக்குறைய எல்லா வகைகளிலும் குறைபாடு காணப்படுகின்ற நிலையில் அந்தத் துறையில் ஒரு நல்ல மாற்றத்தை காண்பதற்கு இந்தத் திருத்தச் சட்டம் உதவுமா என்ற ஐயப் பட்டை எழுப்பினார்கள்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் கூடக் கூறிக் கொள்வேன்—இன்று நம்முடைய மாநிலத்திலே கூட்டுறவுத் துறையிலே நாம் எவ்வளவுதான் முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருந்தாலும் கூட்டுறவுத் துறை பல வகையிலே, பல்வேறு துறைகளிலே விரிவுபடுத்தப்பட்டிருந்தாலும் அதன் நடைமுறையில் பல குறைகள் இருந்து வருவதை இன்று எல்லோரும் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். சிலர் வெளிப்படையாகக் கூறுகிறார்கள். சிலர் மனத்தில் வைத்துக் கொண்டு உகைச்சல் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது கூட இன்று நாடு அறிந்த ஒரு உண்மையாகும்.

கூட்டுறவுத் துறையில் கூட்டாக, சிதைந்திருக்கின்ற உழைப்பையும், சிதைந்திருக்கின்ற முதலீட்டையும், சிதைந்திருக்கின்ற அறிவையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து அங்கே கூட்டுறவுத் துறையில் பங்கு

1971 டிசம்பர் 14] [திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

கொள்ளுகின்ற உறுப்பினர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் சமுதாயத் திற்கும், நாட்டுக்கும் கூட்டு முறையில் நன்மைகளைப் பயன்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்வதற்காகத்தான் இந்தக் கூட்டுறவுத் தத்துவத்தையே பொருளாதார நிபுணர்கள் நாட்டிலே பார்ப்ப வேண்டுமென்று எண்ணினார்கள்.

ஆனால் இன்று அந்தத் துறையிலே இருக்கின்ற குறைகளைக் காணும்போது ஒரு பெரிய பொருளாதார நிபுணர் சொல்லியிருப்பது போல்—

Co-operative Societies are Co-operative robberies

என்பதைத்தான் எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைந்திருக்கிறது. கோவாப்பரேட்டிவ் சோசைடிஸா அல்லது கோவாப்பரேட்டிவ் ராபரியா என்று நான் சொல்லவில்லை. இன்று இருக்கின்ற நிலைமையைப் பார்த்து பொருளாதார நிபுணர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

சந்தானம் கமிட்டி அறிக்கையைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்த அறிக்கை மட்டுமல்லாது, கூட்டுறவுத் துறையில் ஆராய்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டு நாட்டு மக்களுக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கைகளை எல்லாம் பார்க்கும் போது அங்கே இந்தப் பதத்தை அவர்கள் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். கோவாப்பரேட்டிவ் சோசைடிஸா, கோவாப்பரேட்டிவ் ராபரியா என்ற பதத்தைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

ஆகையால், இவ்வளவு தூரம் இந்த கோவாப்பரேட்டிவ் சோசைடிஸைப்பற்றிப் பொதுமக்களிடத்தில் இருக்கிற தவறான எண்ணத்தைப் போக்க நாம் உடனடி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இன்று அங்கே என்ன நடக்கிறது? எதற்காக ஒரு கூட்டுறவுத் துறையை ஏற்படுத்துகிறோம்? கூட்டுறவை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் சிதைந்திருக்கின்ற பணத்தை ஒன்றாகச் சேர்த்தால் உற்பத்தி பெருகும். நாட்டு மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்ற காரணத்தால்தான் அதை நாம் ஏற்படுத்துகிறோமே தவிர வேறல்ல. ஆனால் அங்கே, கூட்டுறவுத் துறையிலே 'எனக்கா? உனக்கா? நாளை? நீயா?' என்ற போட்டி மனப்பான்மை, கோஷ்டி மனப்பான்மைதான் இருக்கிறதே தவிர, நாட்டு மக்களுக்கு நாம் ஆற்ற வேண்டிய கடமை என்ன என்பதை அவர்கள் அறிந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதை நான் மிக வேதனையோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த நிலைக்குக் காரணம் என்ன? இங்கே அரசியல் புகுத்து விடுகிறது என்ற உண்மையை நாம் ஏற்றுக்கொண்டுதான் அகவேண்டும். அந்த அரசியலை, குறிப்பாக இந்தத் துறைகளிலே இருந்து அகற்றுவதற்கு நாம் எந்தெந்த வகையில் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கவலையாக, இந்த அவையினுடைய கவலையாக இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இதிலே, அதிகாரிகள் சரியாக நடந்து கொள்ளவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இங்கே, இந்த அவையிலே மிக்க வேதனையோடு சாட்ட விரும்புகிறேன். அங்கே நிர்வாகஸ்தர்களாகத்

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்] [1971 டிசம்பர் 14]

தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றவர்கள் பல எண்ணங்களை உடையவர்களாக, பல கோஷ்டிகளைச் சார்ந்தவர்களாக வருகின்ற காரணத்தால் அதிகாரிகள் கூட சட்டத்திற்குப் புறம்பாக நடக்கிற சூழ்நிலையில் ஆக்கப்படுகின்ற காரணத்தால் அவர்கள் கூட எந்த ஒரு நோக்கத்திற்காக ஒரு துறை இயங்குகிறதோ, அந்த நோக்கத்தைச் சரிவர அமல் செய்யக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்குவதில் இருந்து அவர்களை நாம் தடுத்து விடுகிறோம். அதன் காரணமாக அவர்கள் கூட சரியாக இயங்க முடியவில்லை.

ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் குளச்சலில் ஒரு ஹவுசிங் சொசைடி என்று ஏற்படுத்தி ஷேர்கள் எல்லாம் திரட்டினார்கள். சாதாரணமாக முதல் முறையாக ஒரு சொசைடியை ஏற்படுத்தும்போது யார் சீலிப் ப்ரொமோட்டர் என்று பார்த்து இருக்கின்ற நியதிப்படி அவரைத் தான் முதலில் தலைவராகவோ அல்லது வேறு எந்த முறையில் அமர்த்த வேண்டுமோ அந்த முறையில் அவர்களை அமர்த்துவார்கள்.

ஆனால் அங்கே என்ன நடந்திருக்கிறது? கூட்டுறவு சொசைட்டிக்காக மக்களிடம் பணம் வசூலித்திருக்கிறார்கள். பல ஷேர்களை திரட்டியிருக்கிறார்கள். திரட்டிய பணம் எங்கே சென்றது என்று பணம் கொடுத்தவர்கள் யார் பணத்தைப் பெற்றார்களோ அவர்களை சந்தேகத்திற்கு உரியவர்களாக இன்று கேள்வி கேட்கக்கூடிய நிலையில் இரண்டு ஆண்டுகளாகியும் இன்னும் அந்தக் கூட்டுறவு சொசைட்டி உருவம் பெறவில்லை. இன்றைக்குவரை ஏற்படுத்தப்படவில்லை. காரணம் அதிகாரி சொல்கிறார், சீப் ப்ரொமோட்டர் யாரோ அவர்தான் தலைவராக வரவேண்டுமென்று அப்படித்தான் இங்கு அமைதி தரப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். இடையில் என்ன நடந்தது? விட்டேனா பார், அவர் வந்தால் விடமாட்டேன் நான் என்று அங்கிருக்கிறவர் யாரோ இங்கு வந்து—இங்கு என்றால், இங்கு வந்து அதிகாரிகளைப் பார்த்து அவர்களை மிரட்டுகிறார்கள் என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆதாரம் இருந்தால் அப்படிச் சொல்லுங்கள். அங்கிருந்தவர் இங்கு வந்தார், இங்கு வந்து இப்படிச் செய்தார் என்றெல்லாம் சொல்வது மரபல்ல. தெளிவாக இருந்தால் அரசாங்கத்தின்மீது குற்றஞ்சாட்டுங்கள். அதற்கு உங்களுக்கு உரிமை உண்டு. தவறு என நிலைநாட்டாத வகையில் பரவலாக தாவிப் போடுவதுபோல் வார்த்தைகளை உபயோகிக்கக் கூடாது.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : ஆதாரம் இல்லாமல் நான் பேச மாட்டேன். தலைவர் அவர்களுக்கு நான் அந்த உறுதியைத் தருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆதாரம் இல்லாமல் பேசினால் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆதாரங்களை அமைத்துப் பேச வேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறேன்.

1971 டிசம்பர் 14]

திரு. எம். எ. லத்திப் : ஆகவே, குளச்சலில் இன்று ஏற்பட்ட
புருக்கிற இந்தப் பொது உடைச்சலை அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல
முறையில் கவனித்து அங்குள்ள இந்தக் குறையைக் களைந்து எறிய
வேண்டும். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பணம் கொடுத்தவர்கள்
அங்கு என்ன நடந்தது என்று கேட்கிறார்கள். அவர்களது கேள்
விக்கு ஒரு விடை கொடுக்கக்கூடிய அளவில் அங்கு யார் சிப் ப்ர
மோட்டராக இருந்தாரோ, அவரை அங்கு அதன் தலைவராக நிய
மிப்பதற்கு அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்
கிறேன்.

இந்த வகையில் எல்லாம் கூட்டுறவுத் துறையிலுள்ள இப்படிப்
பட்ட குறைகளைப் போக்கி, அரசியல் கண்ணோட்டத்துடன் இல்லா
மல் பொது நோக்கோடு நாட்டின் பொருளாதாரத்தை நாம் பலப்
படுத்துவதற்கும், வேலை வாய்ப்புகளை அதிகமாக்குவதற்கும், உற்
பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும், சிதறிக் கிடக்கிற மக்களை எல்லாம்
ஒன்று சேர்த்து உழைக்கக்கூடிய நிலையில் அவர்களுடைய உணர்ச்சி
களை ஒன்றாக ஆக்கும் பாசறையாகவும் அவர்கள் எண்ணங்கள்
ஒன்றித்துச் செல்லும் நல்லதொரு களமாகவும் அந்த இடம் திகழும்
படிச் செய்வதற்கு வகை செய்யக்கூடிய விதத்தில் இந்தச் சட்டத்
திலே முழுமையாக வந்து செய்தவிட்டு ஒரு பெரிய காம்ப்ர
ஹென்சிவ் பில்லை ஒரு லாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டி போட்டு அதில்
நன்கு ஆராய்ச்சி செய்த பிறகு ஒரு காம்ப்ரஹென்சிவ் பில்
கொண்டு வந்தால் இன்று அமைச்சர் அவர்கள் எந்த நல்ல நோக்
கத்தோடு இத்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்களோ,
அது அன்று நன்கு முழுமையாக நடைபெறும் என்று சொல்லி
இத்துடன் என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **திரு. கு. இராசமாணிக்கம் :** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,
இந்தக் கூட்டுறவுத் திருத்தச் சட்டத்தில் எனது எண்ணங்களைத்
தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கூட்டுறவுத் துறை இன்று
மிகுந்த அக்கறையோடு நல்ல பல காரியங்களை வேளாண்மைத்
துறையில் மேற்கொண்டு செய்து வருகிறது. குத்தகைச் சாகுபடி
தாரர்களுக்கு இன்று கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் கடன் வழங்
கும்போது, குத்தகைச் சாகுபடிதாரர்கள் கோவில், மடங்கள் ஆகிய
வகைகளின் நிலங்களில் சாகுபடிச் செய்கிறவர்கள் அல்லாது பெரிய
பெரிய நிலச்சுவான்தார்களிடத்திலும் சாகுபடி செய்துகொண்டு
வருகிறார்கள். குத்தகைப் பாக்கி காரணமாக அல்லது குடும்பத்
தொல்லைகள் காரணமாக பலர் அவர்களின் நிலத்திலிருந்து வெளி
யேற்றப்படுகிற நிலைக்கு ஆளாகிறார்கள். அப்படி வெளியேறுகிற
அல்லது வெளியேற்றப்படுகிற விவசாயிகளிடம் இருந்து கூட்டுறவு
சங்கங்கள் தாங்கள் கொடுத்த கடன்களைத் திரும்பப் பெற இயலு
வதில்லை. ஆக இப்படி கொடுத்த கடன்களைத் திரும்பப் பெற
முடியாத ஒரு சூழ்நிலை சில கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ஏற்படுகிற
நிலை இருக்கிறது.

(திரு. கு. இராசமாணிக்கம்) [1971 டிசம்பர் 14]

ஆகவே, தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு ரூ. 500 அல்லது ரூ. 1,000 என்று கடன் கொடுப்பதைவிட அந்த நிலத்தின் மீது, அந்த சர்ட்டிபிகேட் மீது கடன் கொடுத்தால் மீண்டும் அதைச் சாகுபடிக்கு எடுத்துக்கொள்கிற விவசாயிடிமிருந்து அந்தக் கடன் தொகையை வசூலித்துக்கொள்ள வசதியாக இருக்கும். மற்றவர்கள் யாராவது அந்த நிலத்தை குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொள்ளும்போது கூட்டுறவு சங்கத்தில் எவ்வளவு கடன் இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து அந்த கடன் தொகையை தீர்த்துவிட்டு அவர் அந்த விவசாய நிலத்தை தன் பேரில் குத்தகைக்கு மாற்றிக்கொள்ள வசதியாக இருக்கும். தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதன் காரணமாக சாகுபடி செய்யும் நிலத்திலிருந்து அவர் வெளியேற்றப்பட்டுவிட்டால், கொடுக்கப்பட்ட கடனை யாரிடமிருந்து வசூலிப்பது என்பதைப் பற்றி சட்டத்தில் ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே, தனிப்பட்ட நபருக்குக் கடன் கொடுக்காமல் அவர்கள் சாகுபடி செய்யும் நிலத்தின்மீது கடன் கொடுக்கப்பட்டால் கடனையும் திரும்ப வசூல் செய்வது என்ற தாகயிருக்கும், வேளாண்மை உற்பத்தியையும் பெருக்க முடியும். வெளியேற்றப்பட்டவரைவிட வருகிற விவசாயி சிறிது வசதியுள்ளவராக இருப்பார். கொடுத்த கடனில் 50 சதவீதம், 70 சதவீதம் என்று வசூல் செய்தால்தான் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குக் கூட்டுறவு மத்திய வங்கிகள் கடன் அளிக்கின்றன. கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு இத்தகைய குத்தகை விவசாயிகளிடமிருந்து கடன் தொகை வசூலாகாமல் பாக்கியிருக்கிறது. கொடுக்கப்பட்ட கடன்கள் வசூலிக்கப்படாமல் இருக்குமானால் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மத்திய வங்கிக்குத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாத நிலையும், திரும்பவும் விவசாய உற்பத்திக்காக கடன் கொடுக்கக்கூடிய நிலை இல்லாதிருக்கக்கூடிய நிலைமையும் ஏற்படுகிறது. சில சங்கங்களுக்கு ஐந்து கிட்டங்கிகள் இருக்கின்றன. ஒரு கிட்டங்கி போதுமானது. மீதமுள்ளவைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும். இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் தொடர்ந்து கொடுக்கப்பட்ட கடன் தொகை வசூலிக்கப்படாதிருந்தால் அந்தச் சங்கம் கடனாஸியாகக்கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. அப்படி ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் கடனாஸியாக ஆகும்போது அதில் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வரக்கூடியவர்கள், தலைவர், உறுப்பினர்கள் இவர்கள், அதில் வருவதற்கே தயங்குகிறார்கள். ஆகவே, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கடனாஸியாகாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி கடனாஸியாக ஆகி அழிந்துவிட்டாமல் பாதுகாப்பளிக்க வேண்டும். அதோடு கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் நிலைமையைப் பரிசீலித்து அதற்குரிய சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். இன்று நிலவள வங்கிகளினால் நல்ல பல காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன.

இன்று கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் பம்ப் செட்ஸ் அமைத்துக் கொடுத்து அதற்குரிய தொகையை விவசாயிகளிடமிருந்து கட்டணமாக வசூல் செய்து கொள்ளலாம். கிராமங்களிலே வேளாண்மைக்காக தண்ணீர் வசதி, பாசன வசதிகள் பூச்சி மருந்துகள் கொடுப்பது, விதைகள் கொடுப்பது போன்ற காரியங்களைப்போல் மின்சார பம்பு செட்டுகள் அமைக்க கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம்

1971 டிசம்பர் 14] [திரு. கு. இராசமாணிக்கம்]

விவசாயிகளுக்குத் தாராளமாகக் கடன் உதவி அளிக்கக்கூடிய வகையில் சட்டத்தின் மூலம் அவற்றை உருவாக்க வேண்டும் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பிரமணியம் அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அம்மையார் அவர்களும் விரிவான சட்டம் தேவை என்பதைக் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். விரிவான சட்டம் தேவை என்பதை நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். அந்த விரிவான சட்டம், 'காம்பிரஹென்சிவ் பில்' என்ற அளவில் தயாரிப்பில் இருக்கிறது. அது காம்பிரஹென்சிவ் என்று சொல்கிற காரணத்தாலே, மிகவும் விரிவாக ஆக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அது ஒரு சில மாதங்களில் கொண்டு வருவது என்பது இயலாத காரியம் என்பதாலே மிகுந்த அவசரமான திருத்தம் என்ற அளவில் இதைக் கொண்டு வருகிறோம். அப்படிக் கொண்டு வருகிற சட்டத்திருத்தங்கள் எல்லாம், அந்த விரிவான சட்டத்தில் இடம் பெறும். அந்தச் சட்டமானது பொறுக்குக் குழுவிற்கு, அதாவது செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடப்பட்டு விரிவான முறையில் ஆராயப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அரசியல் தலையீடு என்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அது கூட்டுறவு என்ற கொள்கைக்கே அடிப்படையில் முரணாக இருக்கிறது என்று தெரிவித்தார்கள். அது நானும் முழுக்க ஒப்புக்கொள்கிற தத்துவம். அரசு தலையீடு இல்லாமல் ஒரு கூட்டுறவுக் கழகம் இயங்குமானால், அதைவிடச் சிறந்த ஒரு சங்கம் இருக்க முடியாது. அதை நானும் விரும்புகிறேன். எடுத்துக்காட்டாக, அர்பன் பாங்குகள் இருக்கின்றன. நகரங்களில் உள்ள வங்கிகள் இருக்கின்றன. அந்த வங்கிகளில் அரசு தலையீடுவது இல்லை. அரசுக்கு அந்த வங்கியில் பங்கு கிடையாது. அந்த வங்கிக்கு அரசு கடன் தருவது இல்லை. அந்த வங்கிக்கு அரசு மானியம் வழங்குவது இல்லை. இனாமாக மானியம் கொடுப்பது இல்லை. அந்த நிர்வாகத்தில் அரசாங்கம் தலையீடுவது இல்லை. அது நல்ல முறையில் இயங்கி வருகிறது. மேல் நாடுகளில் இருப்பதைப் போலவே இயங்கி வருகின்றன. மேல் நாட்டைப் போலவே என்று நான் சொல்வதற்குக் காரணம், அந்த அடிப்படையில் அவைகள் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன. குறிப்பாக சொல்லப் போனால், சுவிட்சர் நாட்டைப் போன்று, ஜப்பான் நாட்டைப் போன்று, இங்கிலாந்து நாட்டைப் போன்று, வேறு பல நாடுகளில் செயல்படுவதைப் போன்று அந்த பாங்குகள் இயங்கி வருகின்றன. கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் அரசியல் தலையீடு இருக்கக் கூடாது என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். அது ஒரு மிகச் சிறந்த தத்துவம். மேல் நாடுகளில் அரசியல் தலையீட்டை அதில் விரும்புவது கிடையாது. அர்பன் பாங்கிகள் போல் இயங்கினால் அதில் அரசியல் தலையீடு வராது.

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்] [1971 டிசம்பர் 14]

அர்பன் பாங்குகளில் நாமினேஷன்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதாவது அரசின் சார்பாக நியமனம் செய்வதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அர்பன் பாங்குகளுக்கு அரசு நியமனம் செய்தது கிடையாது. ஒரு வேளை டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்குத் தெரிந்து இருந்தால் சொல்லலாம். அரசின் பங்கோ, அரசின் கடனோ, மானியமோ கொடுக்கப்படாத பாங்குகளுக்கு அரசின் சார்பாக நியமனம் செய்யப்படுவது இல்லை. ஆனால் இங்கே என்ன ஏற்படுகிறது என்றால், முதலில் கோவாபரேடிச் சொசைடி ஆரம்பிக்க பங்கு வேண்டுமென்றார்கள். பொதுமக்கள் கொடுத்த பங்கு போதவில்லை, ஆகவே, அரசு பங்காளியாக இருக்கவேண்டுமென்கிறார்கள். அரசு பங்கு முதல் போடவேண்டும் என்று சொல்கிற நேரத்தில் கூட்டுறவு சங்கத்தில் அரசும் பங்கேற்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அரசு பங்காளியாக அதில் இருப்பதால் அதில் தலையிடவேண்டியிருக்கிறது. அரசு முதல் அதில் இருக்கிற காரணத்தால் தான் அதில் அரசு தலையிடவேண்டியிருக்கிறது. கோடிக்கணக்கான முதல் போட்டு சில கூட்டுறவு கழகங்களைப் படைத்து இருக்கிறது. ஆனால் அரசு கடன் கொடுக்காமலேயே, அரசு பங்கு போடாமலேயே, அரசு முதலீடு செய்யாமலேயே, அரசு மானியம் கொடுக்காமலேயே கூட்டுறவுக் கழகங்கள் இயங்கும் காலம் வரும். அப்போது அந்தக் கூட்டுறவுக் கழகங்களில் அரசு தலையிடாது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் இந்த அரசு அச்சங்கங்களில் தலையிடக்கூடாது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பிரமணியமும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அம்மையாரும் சொன்னதாகக் கருதி ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன்.

நான் கேட்கிறேன், அரசு தலையீடு என்றால் என்ன பொருள்? அரசு அதற்குப் பங்கு போடாமல், கடனோ மானியமோ அளிக்காமல் என்ன செய்ய முடியும்? அப்படி இருந்தால், அரசு காரண்டியோ, உறுதிமொழியோ கொடுக்க முடியாது. அப்படி அரசியல் தலையீடு உள்ள இடங்கள் இருந்தால் என்னிடம் சொல்லுங்கள் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, இடையே பேசுவதற்கு மன்னிக்கவேண்டும். அரசு தலையீடு என்று சொன்னால், அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை நன்றாக வளர்ப்பதற்கு அரசு உதவி புரியவேண்டும். அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு தலையிடக்கூடாது என்ற கருத்தைத்தான் நாங்கள் சொல்கிறோம். என்னுடைய சொந்த அனுபவத்திலேயே கூட உண்டு. இரண்டு சங்கங்களில் அத்தகைய அரசியல் தலையீடு இருந்தது. முதலமைச்சர் வரை சென்று முறையிட்டதற்குப் பிறகு ஒன்றில் இது நிவர்த்தியாயிற்று. மற்றொன்று அப்படியே நின்னுவிட்டது. இப்படிப்பட்ட அரசியல் தலையீடுகள் இருக்கக் கூடாது என்றுதான் சொன்னேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அரசு கண்காணிப்பு வேண்டும். பல வங்கிகளில் 'அர்ரியர்ஸ்' உள்ளவர்கள்கூட டைரக்டர்களாக இருக்கிறார்கள். அர்ரியர்ஸ் உள்ளவர்கள் டைரக்டர்களாக

1971 டிசம்பர் 14] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

இருக்கக்கூடாது என்று விதி இருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், லால்குடியில் இருக்கும் சங்கத்தில் மு. க. து. நடராசன் என்பவர் அர்ரியர்சில் இருந்தும் டைரக்டராக இருக்கிறார். இது அரசியல் தலையீடு காரணமாகத்தான் நடக்கிறது. He is in arrears to the Bank and is a Director because he has got political pull. நாம் பணம் கொடுப்பதால் நாமினேஷன் போடுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி நாமினேஷன் போடுகிறபோது அரசியல் நோக்கம் இருக்கக்கூடாது என்றுதான் திட்டவாட்டமாகச் சொல்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : அங்கத்தினர் அவர்கள் திரு. மு. க. து. நடராசன் அவர்கள் அர்ரியர்சில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அர்ரியர்ஸ் ஓரளவுக்கு இருக்கலாம் என்று விதி இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு உட்பட்டுத்தான் அவர் அர்ரியர்சில் இருக்கிறார். அதற்குமேல் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : அரசியல் பற்றி பேச இப்போது எனக்கு நேரம் இல்லை. இன்னொரு பில் இருக்கிறது. அரசியலைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு நன்கு புரிகிற வகையில் புள்ளி விவரத்தோடு சொல்ல முடியும். அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு நாமினேஷன் போடவில்லை என்பதற்குப் பல நாமினேஷன்களை சொல்ல முடியும். எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களைக்கூட நாம் நியமித்து இருக்கிறோம். தலையீடு என்று சொல்வது, அதில் அரசுக்குள்ள பங்கைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக, அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காகத்தான். அந்த அளவில் தான் இந்த நியமனங்கள் செய்யப்படுகின்றன என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நாமினேஷன், பொதுவாக, 5-ல் ஒரு பங்குக்கு மேல் செய்வது இல்லை. தமிழ்நாட்டுக்கு மட்டும் இப்படி இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். உ.பி.-யில் 60% வரையிலும் நியமனம் செய்யலாம். ஆனால் தமிழ்நாட்டில் நாம் கொண்டு வந்திருக்கிற, இன்று சட்டப் பேரவை முன்னால் இருக்கிற இந்தத் திருத்தச் சட்டத்திலேகூட அது அடங்கி இருக்கிறது. 5-ல் ஒரு பங்கு அதிலே அரசு பங்கு போட்டிருந்தால், அரசு கூடன் கொடுத்து இருந்தால், அதிலே அரசு நியமனம் செய்யலாம். அந்த நியமனத்தில் யார், யார் இருக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதையும் தெரிவாகச் சொல்லி இருக்கிறோம். அதாவது (1) தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இருக்க வேண்டும் ; (2) பெண்கள் இருக்கவேண்டும். (3) சின்னஞ் சிறிய, ஏழை எளிய விவசாயிகள் இருக்கவேண்டும்.

ஒன்றை மட்டும் சொல்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்டவர்களை நியமனம் செய்யவேண்டுமென்று கொண்டு வந்த சட்டத்தின் காரணமாக இன்று பல கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். இயக்குநர்களாக இருக்கிறார்கள். கடந்த

[திரு. சி. பா ஆதித்தனார்] [1971 டிசம்பர் 14]

50 ஆண்டு காலத்தில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் எங்காவது இயக்குநர்களாக இருந்திருக்கிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இருந்தால் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொல்லவேண்டும்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : அமைச்சரவர்கள் அருமையான கொள்கை என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கொள்கையில் அவர்களை விட நான் ஒன்றும் பின் வாங்கியவன் அல்ல. நடைமுறையில் எடுத்துக்கொண்டால் இன்றுகூட பல பெரும் புள்ளிகள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் அதிகாரம் வகித்து வருகிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர்கள் கேட்ட கேள்வி வேறு, நீங்கள் சொல்கிற பதில் வேறு.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : அவர்கள் அதற்கு பதில் சொல்லவில்லை என்பதாலேயே இது வரையில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் யாரும் இயக்குநர்களாக பதவி வகித்ததில்லை என்று நான் அறிந்து கொள்கிறேன். சட்டத்திலே இருந்தால் அதை நாங்கள் நிறைவேற்றப் போகிறோம். தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இருக்க வேண்டுமென்று போட்டு இருக்கிறோம். அது மீறப்பட்டிருக்குமானால் அதைக் கவனிக்க நான் தயாராக இருக்கிறேன். நண்பர் அழகர்சாமி அவர்கள் ஏன் ஜெனரல் பாடி ஒன்று கூட்டி, உறுப்பினர்கள் சார்பாக ஒரு கூட்டத்தைப் போட்டு அந்தக் கூட்டத்தில் ஏன் கொண்டு வரக்கூடாது என்று கேட்டார்கள்.

நான் அவர்களைக் கேட்கிறேன், ஜெனரல் பாடி மீட்டிங் என்ற பொது சபைக் கூட்டம் ஆண்டுதோறும் நடைபெறுகிறது. கடந்த 50 ஆண்டுகளாகவும் நடக்கிறது. இந்த 50 ஆண்டுகளில் இது வரையில் எந்த ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட மகனாவது நெல்லை மாவட்டத்தில் உள்ள கூட்டுறவு வங்கியில், நாற்காலியில் உட்கார்ந்தது உண்டா? அப்படி உட்கார்விட்டது உண்டா? கிடையாது. உண்மை எனக்குத் தெரியும். எந்தப் பெண்ணையாவது உட்கார்விட்டது உண்டா? ஏழை எளியவர் எவரையாவது உட்கார்விட்டது என்றைக்காவது உண்டா? கிடையாது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். நான் அப்படி அரசியல் கண்ணோட்டம் என்று சொல்லவில்லை என்றால் ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

(திரு. சோ. அழகர்சாமி : தன்னிடத்தில் நின்றார்)

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR : I am not yielding.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : The Hon. Minister is not yielding. நீங்கள் அப்புறம் சொல்லலாம்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். நான் சொன்னது என்னவென்றால் . . .

MR. SPEAKER : It is not a point of order. Hon. Minister is not yielding. When the Hon. Minister finishes, I will give the hon. Member an opportunity.

1971 டிசம்பர் 14]

[Mr. Speaker]

இதற்குப் பெயர் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர்? குறுக்கே எழுந்திருக்க வேண்டும் என்று சொல்வதற்கு பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று பெயரா? இது அவர்களுடைய சந்தர்ப்பம். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், அவர்கள் 'ஈஸ்ட்' பண்ணினால்தான் நீங்கள் பேசமுடியும். குறுக்கு வழியில், பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எழுந்து சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்வது என்பதும், அதை நான் சம்பிரதாயமாக பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை என்பதும் சரியாக இருக்காது. நீங்கள் உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : முதல் முறையாக, முதல் அமைச்சரவர்கள் சொன்னதுபோல், நாலாந்தர மக்கள் இடம் பெறுகிறார்கள். இன்றைக்கு கூட்டுறவுத் துறை தரம் உயர்ந்திருக்கிறது. உண்மையைச் சொன்னேன். எதைச் சொன்னாலும் அரசியல் காரணம் என்று சொல்ல முடியும். நீங்கள் தரம் குறைந்திருக்கிறது என்றால், நாங்கள், அப்படிச் சொல்வதற்கு அரசியல் காரணம் என்று சொல்லமுடியும். ஆனால் ரிசர்வ் பாங்கிக்கு எந்த அரசியலும் கிடையாது. அதையாவது ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நாம் சட்டம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றிய பிறகு, ரிசர்வ் பாங்கி தரம் பார்க்கும்போது, கூட்டுறவுத் துறையில், கிரெடிட் வங்கிகள் தரத்தில் உயர்ந்திருக்கின்றன என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். நெல்லையில் உள்ள வங்கி கூட்டுறவுத் துறையில், 'பி' ஆக இருந்தது இப்பொழுது 'ஏ' ஆகியிருக்கிறது. அதே போல் புதுக்கோட்டையில் 'சி' ஆக இருந்தது, 'பி' மட்டுமல்லாமல், 'ஏ' ஆகவும் உயர்ந்திருக்கிறது. அகில இந்தியாவிலும் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில், நீங்கள் இங்கே வந்து, குறை சொல்லும்போது, அதை நான் என்ன என்று சொல்வது? திரு. லத்திப் பொதுப்படையாக 'கூட்டுறவுத் திருடர்கள்' என்று சொன்னார்கள். முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்த பிறகு, 1967-க்கு பிறகு, நான் அவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறேன். இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையில் யாராவது திருடன் இருப்பதாக இருந்தால், சொல்லுங்கள், பகிரங்கமாகச் சொல்வதாக இருந்தாலும் சொல்லுங்கள். அல்லது தனியாகச் சொல்ல வேண்டும் என்றாலும் சொல்லுங்கள். அப்படிக்குறிப்பிட்டுச் சொல்லாமல், பொதுப்படையாக, திருடர்கள் என்று சொன்னால், அது தமிழகத்தையே குறைவாகச் சொல்வதாகத்தான் கருதுவார்கள். ஏனென்றால், அகில இந்தியாவிலும், முன்னெல்லாம் கூட்டுறவுத் துறை நாலாவதாக இருந்தது, 67-க்குப் பிறகு மூன்றாவது, இரண்டாவது என்றல்லாமல், முதல் தரம் என்பதை ஒப்புக் கொண்டுள்ளது. 'எகனமிக் டைம்ஸ்' எழுதியிருக்கிறது. இன்னும் 'மெயில்' போன்ற நடுநிலைப் பத்திரிகை எழுதியிருக்கிறது. முதல் தரம் என்பதற்காக அடையாளமாக கூட்டுறவு வங்கிகள் பற்றிச் சொன்னேன். அடையாளத்திற்கு ஒன்று சொல்லலாம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கும் கூட்டுறவு வங்கி இந்தியாவில் இரண்டாவதாக இருக்கிறது என்றால், அது தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல என்று சொன்னேன். இரண்டாவது என்று சொன்னபோது, முதல்தரமான வங்கி வேறு எந்த மாநிலத்திலாவது இருக்கிறதோ என்று ஐயப்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோது,

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்] [1971 டிசம்பர் 14]

கும்பகோணம் கூட்டுறவு வங்கி, அகில இந்தியாவிலேயே, முதல் தரமானது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு கேடயத்தை வழங்க மத்திய அமைச்சர் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையினால் கூட்டுறவுத் துறையைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, முன்னால் திருடர்கள் இருந்தார்கள் என்பது இன்றைக்கு மாறிவிட்டது என்பதையாவது உணர்த்திருந்தால் நல்லது.

THIRU M. A. LATHEEF : On a point of explanation, Sir.

MR. SPEAKER : No. No.

THIRU M. A. LATHEEF : On a point of interpretation, Sir. I am entitled to interpretation.

MR. SPEAKER : No, the hon. Member is not entitled. He must be aware of the Rules of the Assembly. Let the hon. Member resume his seat.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : கும்பகோணத்தைப் பற்றி உறுப்பினர் திரு. ராசமாணிக்கம் அவர்கள் பேசினார்கள். ஒருவராவது பாராட்டிப் பேசியதற்கு நன்றி. ஆனால் அப்படிப் பேசுவதற்கு எத்தனையோ உறுப்பினர்கள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பேசட்டும் என்று விட்டு வைத்திருந்தார்கள். வேறொன்றும் இல்லை. (சிரிப்பு) ஆகவே, நாம் நல்ல பெயர் எடுத்திருக்கிறோம். அந்த நல்ல பெயரை மேற்கொண்டும் நல்லதாகச் செய்ய சிறு சிறு திருத்தங்கள் கொண்டு வருகிறோம். இதை எல்லா உறுப்பினர்களும் ஒரு மனதாக நிறைவேற்றிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, நான் கூறும் போது, இந்த மாதிரி அரிசனங்கள், பெண்கள் போன்றவர்கள் உரிய பங்கு கொள்ள வேண்டும் என்றுதான் சொன்னேன். ஆனால் நியமனம் செய்யாமல், ஒதுக்கிய சீட்டுகளுக்கு, சபையினரே தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னேன். அமைச்சர் குறிப்பிட்டது போல், இதற்கு முன்னால் இப்படி அவர்கள் இடம் வகித்தது கிடையாது. அரிசனங்கள், மற்றவர்கள் வரமுடியாமல் செய்திருந்தார்கள். ஆனால் நான் சொன்னது, அவர்கள் விரும்பும் ஆணைத் தேர்ந்தெடுக்க வழி வேண்டும் என்றேன். அரசாங்க அதிகாரிகள் நியமிக்கும்போதும் பின்தங்கியவர்களைப் பாதிக்கும் முறையில் இல்லாமல் செய்வது நல்லது. அமைச்சர் குறிப்பிட்ட வகையில் நான் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : அரசாங்க அதிகாரிகளை நியமித்தால் அவர்களுக்கு வோட் கிடையாது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மூலதனம் போட்டிருப்பதைக் கண்காணிப்பார்கள். வோடிங் ரைட்ஸ் வேண்டாம்.

1971 டிசம்பர் 14]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சரவர்கள் பேசும்போது, நான் ஏதோ தமிழ் நாட்டையே குறிப்பிட்டுப் பேசி, தமிழ் நாட்டை இழிவு படுத்தி விட்டதாகச் சொன்னார்கள். அதற்காகத்தான் நான் மிகவும் ஐக்கிரதையாகச் சொன்னேன், கூட்டுறவுத் துறையினுடைய பொருளாதாரத் தத்துவத்தை அறிந்த பெரிய நிபுணர்கள், அதைப்பற்றி பொதுவாக எல்லா நாடுகளுக்கும் பொருந்தும் முறையில், பொதுவாக எழுதியிருக்கும் தத்துவங்களில் பல ஒழுங்கினைங்களை, குறைபாட்டினை எழுதி வருகிறார்கள் என்றேன். என் பேச்சிலே தமிழ் நாட்டைக் குறித்துச் சொன்னேன் என்று சொல்வது சரியில்லை. நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

நான் நேரிடையாக ஒரு ஊரைப்பற்றிச் சொல்லியிருந்தேன். அதற்கு அமைச்சரிடமிருந்து பதில் வரும் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அவர்கள் பதில் சொல்லவில்லை. சும்பகோணம் பற்றிச் சொன்னார்கள், சும்பகோணம் எல்லாவற்றிலும் முதல் என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : I expunge that expression.

உறுப்பினர் ஒரு வழக்கறிஞர் என்று கேள்விப்படுகிறேன். திடீரென்று குறுக்கிடுவது சரியாகாது. சபாநாயகர் தாராளமாக நடக்கிறார் என்பதற்காக, அதை உரிமை என்று கருதிவிடக்கூடாது. அமைச்சர் பேசும்போது ஏதோ தாராளமாக இடம் கொடுத்துக் கீழே உட்கார்ந்தால் சரி. ஆனால் அவர்கள் 'அன்யீஸ்டிஸ்' மினிஸ்டராக இருக்கிறார்கள் (சிரிப்பு) சில வேளைகளில் 'யீஸ்ட்' பண்ணுவது கூடக் கூடாது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். திரு. அழகர்சாமி சொன்னதற்கு அமைச்சர் திட்டவாட்டமாக இப்படி இருந்தது கிடையாது என்பதை விளக்கினார்கள். அதற்குமேல் இப்படியெல்லாம் குறுக்கே எழுந்து பேச முற்படுவது, நம்முடைய மரபுகள், விதி முறைகள் இவற்றை நாம் மதிப்பதாகாது. நாம் ஜனநாயகத்தை மேம்பாடுள்ளதாகச் செய்ய விரும்புகிறோம். இப்படியெல்லாம் செய்தால் அதெல்லாம் குறைந்துவிடும். இப்படிச் செய்வதாலேயே மன்றம் உரிமைகளைக் குறைத்துவிட்டது, உறுப்பினர்கள்தான் உரிமையாளர்கள் என்று ஆகிவிடாது.

திரு. லத்தீப் : அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். 'ஒரு ஊரைப் பற்றிச் சொன்னேன், பதில் சொல்லவில்லை' என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னது மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் புரியவில்லை. அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று நானும் முயன்றேன். ஆனால் அவர்கள் குளச்சலிலே ஏதோ நடந்தது என்று

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

[பேரவைத் தலைவர்]

[1971 டிசம்பர் 14]

சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக, மேலோடியாகச் சொல்வதற்கு அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லவேண்டும் என்ற விதி கிடையாது. குறிப்பாகக் குற்றம் சாட்டினால், பதில் சொல்ல அவசியம் ஏற்படுகிறது. திரு. லத்தீப் அவர்களுக்கு மட்டும் நான் சொல்வதாகப் பொருளும் இல்லை. பொதுவாகவே, கூடிய மட்டும் பேரவைத் தலைவர் காட்டும் தாராள மனப்பான்மையை, பெருந் தன்மையை உறுப்பினர்கள் உரிமை என்று யாரும் நினைக்கக் கூடாது என்று உருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : சார், பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் இல்லை. அதிகமான பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் எழுப்புவது உறுப் பினர் அவர்களுக்கே கௌரவக் குறைவு. ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் எத்தனை பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர்கள் கேட்கிறார்கள் என்று எழுதப் பட்டு வருகிறது. மயக்கமாக இருக்கிறதற்கெல்லாம் பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் கேட்க வேண்டும் என்று சொன்னால் பேரவையின் விதி முறைகளை மாற்றி விடலாமே? யாருடைய பேச்சிலாவது குறிக்கிட வேண்டும் என்று சொன்னால் அதற்கு பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் என்று சொல்வது சரியானதல்ல என்பதை உணரவேண்டும். இப்போது நீங்கள் சொல்வதும் பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் இல்லை.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் :

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதில் பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் எழவில்லை. My ruling is, your point of order, is not permitted of order. அது ஏற்கனவே அவையின் நிகழ்ச்சியிலிருந்து எக்ஸ்பன்ஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது நீங்கள் பேசியதும் எக்ஸ்பன்ஸ் செய்யப்படுகிறது.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Tamil Nadu Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1971 be taken into consideration ”.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration clause by clause.

MR. SPEAKER : There are no amendments.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க நீக்கப் பட்டது.

1971 டிசம்பர் 14]

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே,

“தமிழ் நாடு 1971-ம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன் வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(எ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ் நாடு 1971-ம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 40/1971) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”

என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டத்திற்கான காரணங்களுமே விளக்கங்களாயும் ஏற்கனவே, பலரும் காரசாரமாகப் பேசி விட்டதால் அதிகமாக விவாதம் இருக்க முடியாது. சொல்ல வேண்டிய முக்கியமான காரணங்கள் எல்லாம் சொல்லியாகி விட்டது. இதற்கு அரசின் திருத்தம் மட்டும் ஒன்றிருக்கிறது. அதை அந்தப் பிரிவு வரும்போது சொல்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த திருத்தத்தின்படி, ஒரு யூனியன் மாவட்ட அளவில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. வட்டார அளவில் கூட்டுறவு யூனியன்கள் இருக்கின்றன. அதற்கு மேல் மாவட்ட அளவில் ஒரு யூனியனைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய யூனியனும் தேவையற்றது என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். மத்திய பேங்கிற்கு நிர்வாகஸ்தரை தேர்ந்தெடுப்பதற்கு மட்டும் தான் இது உபயோகமாக இருந்து வந்தது. மேற்போன்ற வசூல் போன்றவற்றை நிர்வகிக்க சூப்பர்வைசர்கள், மேற்பார்வைபாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றே, இந்தக் கூட்டுறவு யூனியன் தேவையற்றது. இதனால், காலதாமதமும், வீண் செலவும்தான் ஆகும். இதெல்லாம் கடன் வாங்கக்கூடிய மக்களின் மேல்தான் விழும். அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய வட்டி அதிகமாகிவிடும். பேங்கிற்கு வீண் செலவும் மக்களின் மேல் அதிக வட்டியும் ஏற்படக்கூடிய நிலைதான் இந்த திருத்தத்தினால்

* 8-12-1971-ஆம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.